

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

§. 5. De adulterio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

Prob. Per stuprum puellæ amittunt eam corporis integritatem, quæ tamquam naturale donum illis erat data, ut vel usque ad matrimonium eam conservarent, vel usque ad mortem, & cujus amittendæ metu virgines naturaliter absterrentur à fornicatione: quapropter hæc integritate semel amissâ, tum à legitimo, & utili matrimonio impediuntur per se loquendo, tum in periculo, & via meretricandi constituuntur. Quæ omnia simul sumpta important deformitatem, quam non continet simplex fornicatio.

Nec refert, quòd parentes & virgo consenserint, quia tam stuprator, quàm puella peccant contra naturalem rerum ordinem, secundum quem illa corporis integritas, quæ est in virgine, debet inviolata servari, saltem usque ad matrimonium. Ad quid teneatur stuprator virginis, vide infra tractatu de restitutione.

§. 5. De Adulterio.

Adulterium est, *alieni thori violatio*: unde requiritur, ut uterque, vel alter sit junctus Matrimonio; nam circumstantia matrimonii in viro, vel in fœmina facit, ut actus luxuriæ dicatur adulterium, ideoque præter deformitatem fornicationi communem, quæ in eo consistit, quòd aliquis commisceatur mulieri non sibi junctæ per matrimonium, reperitur hîc & altera consistens in hoc, quòd commisceatur ei personæ, quæ est alteri junctæ matrimonio.

Adulterium tribus modis potest committi.

E

1. Ex

1. Ex parte viri tantum. 2. Ex parte femine tantum. 3. Ex parte utriusque.

Si primo modo fiat, ut si conjugatus solutæ copuletur, erit quidem grave peccatum mortale, minus tamen, quam si conjugata soluto. Ratio est, quia longè magis repugnat juri naturæ, ut una femina jungatur duobus viris, quam ut unus vir duabus feminis. Unde etiam si hoc fuerit aliquando concessum, ut Patribus veteris testamenti, qui habebant plures uxores, illud tamen nunquam, quia magis repugnat, quòd mulier plures habeat viros. 1. Quia una mulier pluribus viris satisfacere nequit, quin ordinariè impediatur generatio, quæ est finis istius conjunctionis. 2. Quia etsi interdum fortè generatio non impediatur, tamen erit contra certitudinem proles, nam incertum erit, utri sit assignanda proles, marito, an adultero, quod est contra bonam proles educationem, quæ maximè paternâ curâ indiget. 3. Quia fit specialis injuria marito, dum ei aliena proles supponitur, aut constituit se in periculo id faciendi. 4. Fit injuria proli legitimæ, adducto à matre in petitionem hæreditatis extraneo. Hæc incommoda non sequuntur ex adulterio viri cum soluta. Gravissimum autem erit, si tertio modo fiat, utroque conjugii vinculis adstricto. Tunc enim in illo actu est duplex injuria moralis, nam duorum matrimoniorum jura violantur, & duobus conjugibus injuria irrogatur. Unde eo casu circumstantia illa in Confessione explicanda est; quia licet sit eadem species peccati, non est tamen
idem

idem numerus malitiarum. Collige, gravitatem adulterii consistere in eo, quòd, præter libidinis turpitudinem, habeat enormem in proximum injuriam, imò in Sacramentum matrimonii, & in fidem, civilemque societatem. Ad quid teneatur adulter sequutà prole, vide infra de restitutione.

§. 6. *De inceſtu.*

Inceſtus est, *Congressus cum consanguinea, vel affine intra gradus prohibitos, in quibus non potest celebrari matrimonium.* Tales sunt omnes gradus consanguinitatis, & affinitatis ex matrimonio contracti usque ad quartum gradum; ex fornicatione autem usque ad secundum. Unde qui copulam habet cum persona descendente ab eodem stipite, à quo ipse descendit, usque ad quartum gradum, committit inceſtum propter consanguinitatem; si verò rem quis habet cum consanguineis uxoris suæ usque ad quartum gradum, inceſtum etiam committit, propter affinitatem ex matrimonio consummato ortam: similiter si quis copulam illicitam habet cum Berta, contrahit affinitatem cum consanguineis Bertæ usque ad 2. gradum, & committit inceſtum, quia ex copula illicita inducitur affinitas impediens, & dirimens matrimonium usque ad secundum gradum. Constat ex Trid. Sess. 24. c. 4.

1. An gradus cognationis legalis, quæ nascitur ex adoptione, & cognationis spiritualis, quæ ex Baptismo, & Confirmatione, propriè ad hoc vitium pertineant?

E 2

2. Pro-